

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/128/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5622203407
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Kašíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2026:5622203407.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Márie Kašíkovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a JUDr. Zuzany Krivdovej, v právnej veci žalobkyne: A. A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D., proti žalovaným: 1/ A. A. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. A., E. XXXX/XX, 2/ G. H. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. A., J. X. XXXX XXXX/XX, 3/ H. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K., L. XXXX/XX, všetky žalované právne zastúpené: Mgr. Samuel Dorociak, advokát, so sídlom Liptovský Mikuláš, Ul. 1. mája 697/26, o odstránenie presahujúcich konárov a presahujúcich častí stavieb, zabránenie padania vecí zo striech a zabránenie stekaniu vody na pozemok, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 10C/74/2022-310 zo dňa 30.04.2025, takto

rozhodol:

- I. Odvolanie žalobkyne voči výroku, ktorým bolo čiastočne konanie zastavené – uloženie povinnosti odstrániť konáre ihličnatého stromu a uloženie povinnosti zabezpečiť odvádzanie vody odkvapovou rúrou z rodinného domu s.č. XXX, aby nedochádzalo k jej odvodu na pozemok KNC parc.č. 516, o d m i e t a .
- II. Rozsudok súdu prvej inštancie v časti, ktorou vo zvyšnej časti žalobu zamietol a rozhodol o nároku na náhradu trov konania potvrdzuje.
- III. Žalovaným v rade 1/ až 3/ priznáva voči žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zastavil konanie o uloženie povinnosti odstrániť konáre ihličnatého stromu nachádzajúceho sa na pozemku parcela č. KN-C č. 517, zapísaného na LV č. XX, katastrálne územie F. M., presahujúce na pozemok parcela č. KN-C 516, zapísaný na LV č. XXXX, katastrálne územie F. M. a konanie o uloženie povinnosti zabezpečiť odvádzanie vody odkvapovou rúrou z rodinného domu s. č. XXX postaveného na pozemku parc. č. KN-C 517, zapísaného na LV č. XX, katastrálne územie F. M. tak, aby nedochádzalo k jej odvodu na pozemok zapísaný ako parc. č. KN-C 516, zapísaný na LV č. XXXX, katastrálne územie F. M.. Vo zvyšnej časti žalobu zamietol. Žalobkyni priznal voči žalovaným v rade 1/ až 3/ spoločne a nerozdielne nárok na náhradu trov konania v časti, v ktorej bolo konanie o uloženie povinnosti odstrániť konáre ihličnatého stromu nachádzajúceho sa na pozemku parc. č. KN-C 517 zastavené v plnom rozsahu. Žalovaným v rade 1/ až 3/ priznal voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania v časti, v ktorej bolo konanie o uloženie povinnosti zabezpečiť odvádzanie vody odkvapovou rúrou z rodinného domu s. č. XXX postaveného na pozemku parc. č. KN-C 517 tak, aby nedochádzalo k jej odvodu na pozemok zapísaný ako parc. č. KN-C 516 zastavané a v časti, v ktorej bola žaloba vo zvyšnej časti zamietnutá, v plnom rozsahu.

2. Vychádzal zo zistenia, že žalobkyňa je výlučnou vlastníčkou pozemku KN-C parc. č. 516 – záhrada o výmere 991 m², zapísaný na LV č. XXXX. Žalované sú podielovými spoluvlastníkmi, a to každá v spoluvlastníckom podiele 1/3-iny nehnuteľností nachádzajúce sa v katastrálnom území F. A., zapísané

na liste vlastníctva č. XX, a to pozemkov KN-C parc. č. 517/1 – zastavaná plocha a nádvorie o výmere 107 m², KN-C parc. č. 517/2 – zastavaná plocha a nádvorie o výmere 212 m², KN-C parc. č. 517/3 – zastavaná plocha a nádvorie o výmere 33 m², KN-C parc. č. 518/2 – záhrada o výmere 675 m², KN-C parc. č. 519 – trvalý trávny porast o výmere 167 m² a KN-C parc. č. 520 – trvalý trávny porast o výmere 406 m², ako aj stavby maštale bez súpisného čísla postavené na KN-C parc. č. 517/3 a stavby rodinného domu s. č. XXX postavené na KN-C parc. č. 517. V čase podania žaloby boli pozemky aktuálne zapísané ako parcely KN-C parc. č. 517/1, 517/2 a 517/3 zapísané ako jeden pozemok, a to KN-C parc. č. 517 o výmere 352 m². Geometrickým plánom zo dňa 20.03.2022 č. 44026595-45/2022 vyhotoveným obchodnou spoločnosťou GEODET-KA s.r.o., zapísaným do katastra nehnuteľností pod Z-333/2025-48/2025, bol pozemok zapísaný ako KN-C parc. č. 517 rozdelený na KN-C parc. č. 517/1, 517/2 a 517/3. V čase podania žaloby stavba maštale nebola na liste vlastníctva zapísaná.

3. Obchodná spoločnosť Polygon GEO, s.r.o. vyhotovila dňa 22.08.2020 vytyčovací náčrt na vytyčenie hranice medzi pozemkami parcely KN-C parc. č. 516 a 517, 518/2, 515 a 3726. V protokole o vytyčení hranice pozemku zo dňa 21.08.2020 je uvedené, že bola vytyčená hranica medzi pozemkami KN-C parc. č. 516 s hranicami susedných KN-C parciel č. 515, 518/2, 517 a KN-E 1111/502 v katastrálnom území F. M., pričom uvedeného vytyčenia hraníc sa zúčastnili aj žalobkyňa, aj žalovaná v rade 3/. Vo vytyčovacom náčrte je zakreslená stavba rodinného domu na pozemku KN-C parc. č. 517 a taktiež ďalšia stavba, ktorá je vzdialená od pozemku KN-C parc. č. 516, t. j. nie je postavená na hranici pozemkov KN-C parc. č. 517 a 516.

4. Žalobkyňa vyzvala výzvou (bez uvedenia dátumu jej vyhotovenia) žalované na odstránenie všetkých presahujúcich konárov z ihličnatého stromu presahujúcich na jej pozemok, odstránenie častí striech a stavieb z jej pozemku a zabezpečenie striech tak, aby nedochádzalo k padaniu snehu a vody, k odstráneniu kovových častí na stene vyčnievajúcich z budy, kompletne odstránenie oplotenia z jej pozemku, odstránenia odtoku z odkvapovej rúry.

5. V zmysle § 144, 145 ods. 2 a § 146 ods. 1 CSP konanie v časti o uloženie povinnosti odstrániť konáre ihličnatého stromu nachádzajúceho sa na pozemku KN-C parc. č. 517, presahujúce na pozemok KN-C parc. č. 516 a uloženie povinnosti zabezpečiť odvádzanie vody odkvapovou rúrou z rodinného domu s. č. XXX tak, aby nedochádzalo k jej odvodu na pozemok KN-C parc. č. 516, zastavil, keďže žalobkyňa vzala podanú žalobu v tejto časti späť, pričom uvedený dispozitívny úkon jej prislúchal. Nezisťoval stanovisko žalovaných k späťvzatiu žaloby v tejto časti, keďže k nemu došlo pred otvorením pojednávania.

6. Zvyšok žaloby právne posúdil podľa § 126 ods. 1, § 135c ods. 1, § 127 ods. 1 Občianskeho zákonníka a podanú žalobu vo zvyšnej časti zamietol, keďže nemal preukázanú jej dôvodnosť. Po čiastočnom späťvzatiu žaloby zostalo uloženie povinnosti odstrániť časti stavieb postavených na pozemku KN-C parc. č. 517 presahujúcich na pozemok KN-C parc. č. 516 a uloženie povinnosti zabrániť padaniu snehu, vody, škridiel a akéhokoľvek iného materiálu zo stavieb nachádzajúcich sa na hranici pozemku KN-C parc. č. 517 a KN-C parc. č. 516 na pozemok KN-C parc. č. 516. Nebolo sporné medzi stranami ich vlastníctvo navzájom susediacich pozemkov, ako aj hospodárskych stavieb postavených v čase podania žaloby na pozemku zapísanom ako KN-C parc. č. 517, aktuálne na pozemku KN-C parc. č. 517/3. Taktiež nebolo sporné, že žalované odstránili kovové časti vyčnievajúce zo stavieb postavených na ich pozemku, odstránili strom postavený na ich pozemku, ktorý zasahoval do pozemku žalobkyne a že umiestnili odtok dažďovej vody na svoj pozemok a osadili na streche stavby maštale snežné zábrany. Medzi stranami bolo sporné, či stavba maštale v podielovom spoluvlastníctve žalovaných, postavená aktuálne na pozemku KN-C parc. č. 517/3, svojou časťou (strechou) zasahuje do pozemku žalobkyne KN-C parc. č. 516. Ďalej bolo sporné, kedy došlo k odstráneniu kovových častí zasahujúcich zo stavieb žalovaných do pozemku žalobkyne, k osadeniu snežných zábran a zvedeniu odtoku dažďovej vody z rodinného domu žalovaných na ich pozemok, ako aj skutočnosť, či zabezpečenie strechy stavby maštale proti padaniu snehu je primerané.

7. V časti žaloby, ktorou sa žalobkyňa domáhala odstránenia časti stavieb žalovaných zo svojho pozemku, sa domáhala ochrany svojho vlastníckeho práva žalobou na úpravu pomerov k stavbe na cudzom pozemku v zmysle zákonného ustanovenia § 135c Občianskeho zákonníka. Neoprávnenou stavbou je stavba, ktorú stavebník postavil na cudzom pozemku bez toho, aby mu svedčil právny titul umožňujúci stavbu zriadiť. Pre posúdenie stavby ako neoprávnenej nie je významné, či stavebník mal stavebné povolenie. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobkyňa sa domáha odstránenia len časti stavby (časti strechy), tak aj presah časti strechy stavby sa podľa ustálenej judikatúry spravuje právnym režimom neoprávnenej stavby (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6M Cdo 44/2012). Žalobkyňa neuniesla dôkazné bremeno a svoje skutkové tvrdenie, že časť stavby maštale (časť strechy)

v podielovom spoluvlastníctve žalovaných zasahuje (je postavená) na jej patriacom pozemku KN-C parc. č. 516. Z listinných dôkazov, z geometrického plánu č. 44026595-45/2022, ktorý bol aj zapísaný v katastri nehnuteľností, vyplynulo, že stavba maštale postavená na pozemku (aktuálne) zapísanom ako KN-C parc. č. 517/3 nielenže nie je postavená na hranici s pozemkom KN-C parc. č. 516 vo vlastníctve žalobkyne, ale je od uvedenej hranice „odskočená“, t. j. medzi hranicou stavby a hranicou pozemkov KN-C parc. č. 516 a 517/2 je medzera. Napokon táto skutočnosť vyplynula aj z vytyčovacieho náčrtu, ktorý predložila žalobkyňa a z ktorého vyplynulo rovnako, že hranica stavby maštale na pozemku v tom čase KN-C parc. č. 517 bola „odskočená“ od hranice pozemkov KN-C parc. č. 516 a 517. Len na okraj uviedol, že medzi stranami nebolo sporné, že žalované odstránili zo stavby maštale vytŕčajúce kovové predmety, a preto bola aj v tejto časti žaloba nedôvodná.

8. V časti žaloby uloženia povinnosti žalovaným zabrániť padaniu snehu, vody, škridiel a akéhokoľvek iného materiálu zo stavieb nachádzajúcich sa na hranici pozemku KN-C parc. č. 517 a KN-C parc. č. 516 na pozemok KN-C parc. č. 516 posúdil ako žalobu v zmysle § 127 ods. 1 Občianskeho zákonníka, tzv. žalobu z imisií. Predmetné ustanovenie umožňuje vlastníkovi veci, najmä nehnuteľnosti, resp. inému oprávnenému subjektu užívajúcemu vec na základe práva odvodeného od vlastníka veci, domáhať sa ochrany pred zásahmi vlastníka susediacej nehnuteľnosti osobitnou negatívnou žalobou, tzv. žalobou z imisií. Žalobou z imisií je možné domáhať sa ochrany len pred takými rušivými zásahmi vlastníka susediacej stavby alebo pozemku, ktoré by vážne ohrozovali výkon práv vlastníka alebo ho obťažovali nad mieru primeranú pomerom. Teda nie je možné domáhať sa ochrany pred takými rušivými zásahmi, ktoré svojou intenzitou vážne neohrozujú vlastníka a nepresahujú mieru primeranú pomerom v súvislosti s obvyklým užívaním susediacich nehnuteľností (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/117/1993). Žalobkyňa nepreukázala, že imisie – sneh, dažďová voda, škridly, resp. iné predmety zo strechy stavby maštale v podielovom spoluvlastníctve žalovaných, by vôbec zasahovali (padali) na jej pozemok. Bolo preukázané, že stavba maštale, z ktorej majú vznikať imisie, nie je postavená na hranici s pozemkom vo vlastníctve žalobkyne, ale je od uvedenej hranice „odskočená“. Teda žalobkyňa nepreukázala, že by existovala možnosť rušivého zásahu v podobe imisií do jej vlastníckeho práva. Odhliadnuc od uvedeného, nepreukázala, že ňou tvrdené imisie by ju nad mieru primeranú pomerom obťažovali alebo by vážne ohrozovali výkon jej práv s poukazom najmä na druh tvrdených imisií a skutočnosť, že pozemok vo vlastníctve žalobkyne je nezastavaný, nie je poľnohospodársky využívaný na pestovanie plodín a aktuálne je len porastený trávou. Zároveň poukázal na to, že žalované na strechu stavby maštale osadili snehové zábrany, ktoré žalobkyňa potvrdila, avšak spochybňovala iba ich spôsobilosť zabrániť padaniu snehu. Toto tvrdenie bližšie nekonkretizovala, neuviedla z akých skutočností to vyvodila a už vôbec nepreukázala. Na okraj uviedol, že nepovažoval za dôvodnú právnu argumentáciu žalovaných, že nárok žalobkyne v tejto časti by mal byť posudzovaný v zmysle § 417 ods. 2 Občianskeho zákonníka, keďže sa žalobkyňa nedomáhala uloženia povinnosti žalovaným zdržať sa akéhokoľvek konania, naopak, domáhala sa, aby žalované vykonali konkrétne pozitívne úkony, ktoré by mali spočívať buď v stavebných úpravách alebo iných technických úpravách. Žalobkyňa sa domáhala uloženia povinnosti vykonať opatrenia proti prenikaniu ňou špecifikovaných imisií.

9. Ďalšie navrhované dôkazy žalobkyňou, a to obhliadku na mieste a listinné dôkazy, nevykonali, keďže zistený skutkový stav bol postačujúci pre rozhodnutie vo veci. Vykonanie ďalšieho dokazovania by bolo v rozpore so zásadou hospodárnosti konania.

10. O trovách konania rozhodol v zmysle ust. § 255 ods. 1 a § 256 ods. 1 CSP. Každý z nárokov, ktorých sa žalobkyňa domáhala, predstavoval samostatný nárok, ktorý by mohol byť uplatnený samostatnou žalobou. Preto ku každému z uplatnených nárokov rozhodoval o náhrade trov konania samostatne. Žalobkyňi voči žalovaným vznikol nárok na náhradu trov konania v časti, v ktorej bolo konanie o uloženie povinnosti odstrániť konáre ihličnatého stromu zastavené. Stranami sporu nebolo sporné, že ku späťvzatiu žaloby v časti o uložení povinnosti odstrániť konáre ihličnatého stromu došlo v dôsledku splnenia uvedenej povinnosti (vypíleniu celého stromu) žalovanými po začatí konania, teda procesne zavinili zastavenie konania. Ďalej žalovaným priznal voči žalobkyňi nárok na náhradu trov konania v časti, v ktorej bolo konanie o uloženie povinnosti zabezpečiť odvádzanie vody odkvapovou rúrou z rodinného domu s. č. XXX na pozemok žalobkyne zastavené, keďže nebolo preukázané, že ku späťvzatiu žaloby došlo pre správanie žalovaných po začatí konania. Nebolo sporné, že žalované vykonali opatrenia, aby dažďovú vodu odvádzali z ich rodinného domu na svoj pozemok. Medzi stranami však bolo sporné, či sa tak stalo pred podaním žaloby alebo až po začatí konania. Bolo preukázané, že žalované vykonali opatrenia na odvádzanie dažďovej vody odkvapovou rúrou na svoj pozemok ešte pred podaním žaloby a uvedené vyplynulo najmä zo žalovanými predloženej fotodokumentácie v spojení s čestným prehlásením N. A. z 06.04.2025. Z fotodokumentácie jednoznačne vyplýva vyvedenie odkvapovej rúry na ich pozemok už dňa 22.01.2021, dňa 24.05.2021 už aj s osadením

novej plechovej rúry a 15.08.2022 s osadením plastovej rúry. N. A. v čestnom prehlásení potvrdil, že najskôr vykonali provízorne riešenie odtrhutej rúry a po uvoľnení pandemických opatrení kúpili poškodené časti potrubia, nainštalovali ich a v auguste 2022 vymenili plechové potrubia za plastové, pričom plechové časti kúpili v apríli 2021 a plastové v auguste 2022. Z fotodokumentácie predloženej žalobkyňou nevyplývalo, že by odkvapová rúra bola vyvedená na jej pozemok v čase podania žaloby. Následne v časti, ktorou bola žaloba vo zvyšku zamietnutá, mali žalovaní úspech, preto im bol priznaný nárok na náhradu trov konania v tejto časti.

11. V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku podala odvolanie žalobkyňa z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. a), b), d), e), f), g), h) CSP, a to v celom jeho rozsahu. Uviedla, že dôvodom podania odvolania je spojené s namietaním porušenia článku 6 ods. 1 a článku 17 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, Ústavy SR, zásad konania, zákona s ohľadom na stabilnú judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, ústavného súdu a najvyššieho súdu, a to zo strany okresného súdu, ktoré porušenia spočívajú v porušení práva na kontradiktórne konanie, porušenie princípu rovnosti zbraní, porušenie práva na doručovanie písomností, porušenie práva na spravodlivé súdne konanie, porušenie práva na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, porušenie požiadavky na kvalitatívne odôvodnenie a výroky súdneho rozhodnutia, porušenie práva na dôkladné a presvedčivé odôvodnenie odklonu od judikatúry vyšších súdov vo veci, (ne)doručovania písomností (dôkazov), rovnosti zbraní, odňatie možnosti konať pred súdom. V prvom rade uviedla, že v žalobe sa uvádzali štyri samostatné žalobné návrhy, za každý z nich sa uhradil súdny poplatok a tieto po úprave zneli nasledovne: (i) aby sa vykonali také opatrenia, aby konáre ihličnatého stromu nachádzajúceho sa na KN-C parc. č. 517, presahujúce na parcelu KN-C 516 v žiadnom rozsahu viac nepresahovali na pozemok žalobcu, (ii) aby sa vykonali také opatrenia, aby všetky presahujúce časti stavieb žalovaných postavených na hraničnej línii KN-C parc. č. 517, stavieb nezapísaných a bez súpisných čísel a KN-C parc. č. 516 nepresahovali na pozemok žalobkyne, (iii) aby sa zabezpečili strechy stavieb žalovaných postavených na hraničnej línii KN-C parc. č. 517, stavieb nezapísaných a bez súpisných čísel a parcely KN-C č. 516, a to tak, aby nedochádzalo k padaniu snehu a vody, škridiel a akéhokoľvek iného materiálu z týchto stavieb na parcelu žalobkyne (iv), aby zabezpečili odvedenú odkvapovú rúru z rodinného domu žalovaných s. č. XXX, postavený na parcele KN-C č. 517 tak, aby nedochádzalo k odvodu vôd na parcelu KN-C parc. č. 516. Dňa 16.05.2024 podala prvé čiastočné späťvzatie žaloby týkajúce sa výroku (iv) z dôvodu, že zo strany žalovanej došlo k náprave, čím uznali nárok žalobcu v tomto žalobnom bode, pričom z obsahu danej písomnosti vyslovene vyplýva znenie nového žalovaného návrhu. Dňa 26.03.2025 bolo podané druhé čiastočné späťvzatie týkajúce sa výroku (i) z dôvodu, že zo strany žalovanej došlo k náprave, čím uznali nárok žalobcu v tomto žalobnom bode, pričom z obsahu danej písomnosti vyslovene vyplýva znenie nového žalobného návrhu. Žalobkyňa potom nie je vôbec známe, z akého dôvodu sa v rozsudku uvádza, že žalobkyňa nepodala čiastočné späťvzatie týkajúce sa odstránenia kovových častí, keď uvedené vyplýva zo znenia žalobného návrhu a rovnako nevyplýva zo znenia žalobného návrhu ani požiadavka odstránenia časti stavieb. Z dôvodu čiastočného späťvzatia dvoch žalobných návrhov ostali na riešenie nasledovné: (i) aby sa vykonali také opatrenia, aby všetky presahujúce časti stavieb žalovaných postavených na hraničnej línii KN-C parc. č. 517, stavieb nezapísaných a bez súpisných čísel a parcely č. 516 nepresahovali na pozemok žalobkyne, a to parcelu KN-C č. 516, (ii) aby zabezpečili strechy stavieb žalovaných postavených na hraničnej línii KN-C parc. č. 517, stavieb nezapísaných a bez súpisných čísel a KN-C parc. č. 516 tak, aby nedochádzalo k padaniu snehu a vody, škridiel a akéhokoľvek iného materiálu z týchto stavieb na parcelu žalobkyne. Rozhodnutie preto považuje za zmätočné, a to tak výrokovú časť, ako aj odôvodnenie, keď súd vo výrokovej časti jednoducho formuloval vlastnými slovami žalobný návrh, ktorý žalobkyňa v opravenom žalobnom návrhu nepožadovala. Ďalej spojil do jedného odseku výrokovej časti dva rôzne žalobné návrhy, následne stručne uviedol, že žalobu vo zvyšnej časti zamietá bez uvedenia, v ktorej konkrétnej časti. V zmysle vyhlášky č. 543/2005 MS SR, ak rozsudok obsahuje viacero výrokov, každý sa uvedie ako samostatný odsek a vynechá sa medzi nimi medzera vo výške jedného riadku.

Na okresnom súde sa konalo posledné pojednávanie 30.04.2025, pričom sa tohto pojednávania žalobkyňa nemohla zúčastniť z dôvodu starostlivosti o svoje maloleté dieťa a z doručenej zápisnice vyplýva, že na pojednávaní sa vykonali nové dôkazy, s ktorými sa nemala ako žalobca možno oboznámiť. I v prípade, že by sa zúčastnila daného pojednávania, nebola by dodržaná lehota na prípravu na pojednávanie, nakoľko tieto dôkazy boli predložené až na uvedenom pojednávaní. Navyše, okresný súd žalobcovi nové dôkazy nedoručil a na pojednávaní bolo dokonca predložené „nejaké“ čestné vyhlásenie, ktoré dodnes nebolo doručené žalobkyňi, aby sa mohla s uvedeným dôkazom oboznámiť. Tým jej bolo odňaté právo riadne a včas reagovať aj s ohľadom na fakt, že ešte 29.04.2025 podala vyjadrenie na súd, pričom z obsahu tejto písomnosti vyplýva, že žalobkyňa do dnešného dňa neboli

doručené písomnosti, ktoré súd v zmysle uznesenia vyžiadal od žalovanej. Poukázala na nález Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 136/08, na princíp rovnosti zbraní. Súd sa vzhľadom na uvedené závažne odklonil od rozhodovacej praxe a praxe vyšších súdov týkajúcej sa doručovania písomností. Princíp kontradiktórnosti nie je naplnený len tým, že strane sa doručila určitá písomnosť, ale k jeho naplneniu dochádza iba vtedy, ak písomnosť bola doručená v dostatočnom časovom predstihu pred rozhodnutím, aby bola účastníkovi daná možnosť zaujať kvalifikované stanovisko a reagovať. Súd založil svoje rozhodnutie na právnych a skutkových otázkach, ktoré neboli včas vopred so všetkými stranami prerokované, čím došlo k porušeniu práva na kontradiktórne konanie. Opomenul v písomnom rozhodnutí uviesť dôvod, pre ktorý odmietol vykonať ďalšie navrhnuté dôkazy a obmedzil sa iba na uvedenie, že tieto nevykoná bez vysvetlenia dôvodu. Konkrétne išlo o požiadavku žalobkyne, aby žalovaná predložila rozhodnutie Krajského pamiatkového úradu Žilina vo veci úpravy nehnuteľností tak, ako požaduje osobitný predpis § 32 ods. 5 zákona č. 49/2002 Z. z. zákon o ochrane pamiatkového fondu a týkajúce sa, samozrejme, taktiež odstránenia celého stromu (čo žalobkyňa ani nepožadovala), kedy taktiež treba od dotknutých orgánov stanovisko k uvedenému pílieniu celého stromu a miestnej obhliadky. To, že žalované predložili vlastné čestné prehlásenie o tom, kedy vykonali úpravy stavby, nenahrádza právoplatné rozhodnutie krajského pamiatkového úradu, ako vyžaduje osobitný predpis. Čo sa týka zabezpečenia strechy stavieb, žalobkyňa ani inej osobe neukladá žiadny právny predpis strpieť chýbajúce odkvapové systémy na akýchkoľvek stavbách tretích subjektov, ktoré nemajú charakter dočasných stavieb. Súd nezobral do úvahy existujúce normy a právne predpisy, pritom žalobkyňa v odvolaní cituje tieto právne normy a právne predpisy. V normálnych podmienkach má byť všetka voda bezpečne odvedená zo strešnej roviny do odkvapového systému (odkvapový žľab) a odtiaľ následne do kanalizačného systému. Aby odkvapový systém mohol bezporuchovo plniť svoju funkciu, musí byť namontovaný v súlade s príslušnými normami. Súd ignoroval fakt, že existujú zrážky, čo je všeobecne známa skutočnosť a nie je potrebné ju dokazovať – priemerné množstvo zrážok na Slovensku a že voda zo strechy steká priamo na okolie budovy patriacej žalovanej (a pozemok žalobcu) bez zabezpečenia odkvapového systému. Výpočet dažďových zvodov závisí od viacerých faktorov, ako je plocha strechy, zrážky a súčiniteľ odtoku. Žalobkyňa opätovne uviedla, že súdu doložila geometrický plán označujúci hranicu medzi nehnuteľnosťou žalobkyne a žalovanej a žalovaná v rade 3/ bola prítomná pri zameraní hranice medzi pozemkami žalovanej a pozemkom žalobkyne a svoj súhlas so zameraním (a tak hranicou) potvrdila svojím podpisom. Ide o rovnú líniu, nie sú tam vyznačené žiadne výbežky. Žalovaná doložila geometrický plán, ktorý iba určil výmeru budovy ako takej, avšak výmera budovy nemá nič spoločné s výmerou hraničnej línie. Hraničnú líniu žalovaná nezmerala, avšak žalobkyňa áno. Je logické, že pokiaľ zmeraná hraničná línia nevykazuje žiadne výbežky, ale smeruje rovnou líniou budovy postavenej na hranici, tak čokoľvek ako súčasť stavby, ktorá túto líniu presahuje, už presahuje aj túto hraničnú líniu. Súd uvádza, že medzi stavbou vo vlastníctve žalovanej a pozemkom žalobkyne je dostatočný priestor, avšak súd pozabudol na fakt, že súčasťou stavby je aj strecha stavby bez odvodňovacieho systému. Navrhovala vykonať dokazovanie na mieste, aby sa presvedčil o línii a presahu, pričom súd stroho uviedol, že tento dôkaz nevykoná. Vzhľadom k tomu k odvolaniu pripojila satelitnú snímku aplikácie Google Earth. V zmysle žalobného návrhu nepožadovala odstránenie časti stiech, ale požadovala vykonanie opatrení, aby presahujúce časti stavieb nepresahovali na pozemok žalobcu. Pod pojmom „opatrenia“ sa neskrýva slovo odstránenie, najmä vzhľadom na skutočnosť, že krajský pamiatkový úrad ako príslušný orgán vo veci úpravy stavieb je oprávnený rozhodovať o zámere úpravy. Súd tak v rozhodnutí išiel nad rámec a mimo toho, čo žalobkyňa požadovala. Predmetom žalobného návrhu bolo vyslovené iba to, aby súd nariadil žalovanej vykonať opatrenia a zabezpečenia. Možno povedať, že ide o pomerne všeobecný petit, pričom žalobný návrh by sa na základe rozhodnutia správneho orgánu následne zmenil. Otázky, akým spôsobom upraviť nehnuteľnosť, akým spôsobom vykonať opatrenia, závisí od rozhodnutia správneho orgánu, a to krajského pamiatkového úradu. Žalobkyňa nie je povinná poučovať stranu sporu a okresný súd o tom, že žalovaná je tu povinná si pred úpravou nehnuteľností stavby vyžiadať rozhodnutie krajského pamiatkového úradu. Žalovaná musí mať sama vedomosti, že akékoľvek úpravy nehnuteľností musia byť právoplatne odsúhlasené krajským pamiatkovým úradom. Žalobkyňa s ohľadom na ustanovenia zákona o ochrane pamiatkového fondu zovšeobecnila svoj žalobný návrh v znení tak, aby žalovaná vykonala opatrenia zabezpečenia. Má za to, že súd neprihliadal na fakt, že v prípade nehnuteľností žalovanej a aj žalobkyne ide o pamiatkové územie, kedy prvotne rozhoduje o úprave nehnuteľností príslušný správny orgán. Požadovala vykonať dokazovanie predložením rozhodnutia krajského pamiatkového úradu práve z dôvodu, že uvedený štátny orgán je oprávnený určiť podmienky úpravy nehnuteľností v zmysle príslušných právnych predpisov. Rozhodnutie krajského pamiatkového úradu ako dôkaz zabezpečený nebol, z ktorého dôvodu bol všeobecný žalobný návrh, aby nariadil žalovanej vykonať opatrenia. Súd

takisto nemôže nahrádzať rozhodovacia činnosť správneho orgánu a žalobkyňa taktiež bez tohto dôkazu ani nemôže upraviť a spresniť znenie žalobného návrhu. Súd nie je oprávnený rozhodovať v mene a na mieste krajského pamiatkového úradu, keďže uvedený predmet sporu a otázka závisí od rozhodnutia správneho orgánu. Preto mal konanie prerušiť s tým, že žalovaná si v súlade s osobitným predpisom vyžiada rozhodnutie krajského pamiatkového úradu v rozsahu, v akom je potrebné vykonať dokazovanie, pričom žalobkyňa nebola povinná dokazovať znenia zákona. V konaní bolo potrebné vykonať ďalšie dokazovanie spôsobom, ako určuje osobitný predpis o ochrane pamiatkového fondu, v opačnom prípade ide o obchádzanie zákonných predpisov a verejného záujmu. Tým, že okresný súd nepredložil žalobkyni nové dôkazy predložené na poslednom pojednávaní a bez stanoviska žalobkyne a bez predloženého stanoviska správneho orgánu o úprave nehnuteľností, hoci má žalobkyňa právo na vyjadrenie sa k novým dôkazom a správny orgán má právo rozhodovať, bolo v prvoinštančnom konaní nutné vykonať ďalšie dokazovanie tak, ako vyslovene požaduje osobitný predpis vo veci úpravy nehnuteľností. Okrem toho, každá budova, ktorá nemá dočasný charakter, musí mať odkvapový systém, pričom prvotne by správny orgán rozhodoval v danej veci. Okresný súd preto rozhodol predčasne. Žalobkyni súd odňal možnosť pred súdom, vyhotoviť stanovisko a s týmto oboznámiť súd a stranu sporu. Je nesporné, že pokiaľ by okresný súd oboznámil žalobkyňu s novými dôkazmi, najmä s dodatočným čestným vyhlásením fyzickej osoby, patrične by reagovala a vyslovene požadovala o predloženie rozhodnutia správneho orgánu. Poukázala na judikatúru ohľadne spravodlivého súdneho konania, zásady kontradiktórnosti, o možnosti vyjadriť sa sporových strán ku všetkým zhromaždeným dôkazom, o rovnosti zbraní. Ďalej súd v rozhodnutí uviedol, že žalobkyňu písomne vyzval na úpravu návrhu výroku, ktorá jej bola doručená 22.04.2025, ohľadne označenia nehnuteľností. V tejto súvislosti poukázala na ust. § 129 ods. 1, 2 CSP a v tomto prípade nebola dodržaná zákonná lehota na vykonanie úkonu, ktorá nemôže byť kratšia ako 10 dní a súčasne v danej výzve nebolo uvedené poučenie o možnosti podanie odmietnuť. Takýmto spôsobom jej bolo znemožnené právo na prístup k súdu. Zopakovala, že nesprávnym procesným postupom súd znemožnil jej uskutočňovať patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré nemohli byť uplatnené z dôvodu porušenia zo strany súdu, a to takým spôsobom, aby nedošlo k bráneniu prístupu k súdu. Má za to, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces, ako aj k porušeniu zákazu zneužitia práva v zmysle Dohovoru o základných ľudských právach a slobodách. Navrhla napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť v celom rozsahu okresnému súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie.

12. Žalovaní v rade 1/, 2/ a 3/ sa k odvolaniu žalobkyne nevyjadrili.

13. Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie podala včas sporová strana proti rozsudku, proti ktorému je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1, § 359, § 362 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) preskúmal rozhodnutie v intenciách § 379 a § 380 CSP a rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch, ktorým vo zvyšnej časti žalobu zamietol a rozhodol o nárokoch na náhradu trov konania ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil a vo výroku, ktorým čiastočne konanie zastavil, odvolanie žalobkyne v zmysle § 386 písm. b/ CSP odmietol.

14. Podľa § 124 ods. 1 CSP každé podanie sa posudzuje podľa jeho obsahu. Žalobkyňa odvolaním napadla celé rozhodnutie súdu prvej inštancie (teda aj v zastavujúcej časti konania na základe jej späťvzatia žaloby) a ako dôvody odvolania uvádzala, že súd mal zisťovať prostredníctvom správnych orgánov, či došlo v súlade so všeobecne záväznými predpismi k odstráneniu ihličnatého stromu a zabezpečeniu odtoku dažďovej vody z rodinného domu s.č. XXX na pozemok žalovaných. Odvolací súd tu poukazuje na to, že žalobkyňa nie je oprávnenou osobou podať odvolanie v tejto časti, nakoľko zastavenie konania bolo na základe jej dispozičného úkonu, a to späťvzatia žaloby pred prvým pojednávaním vo veci, teda po formálnej stránke bola v tejto časti žalobkyňa úspešná. Podľa § 359 CSP oprávnenou stranou na podanie odvolania je strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Na tomto mieste odvolací súd dopĺňa, že späťvzatie žaloby je jedným zo širokej škály dispozičných oprávnení žalobcu s postavením tzv. dominus litis (pána sporu), ktorý má právo procesnými úkonmi, ktoré sú prejavom jeho autonómnej vôle, ovplyvňovať priebeh a smerovanie celého súdneho konania (tzv. dispozičný princíp). Rovnako v tejto časti odvolacie námietky žalovanej, že mali byť zabezpečené dôkazy z pamiatkového úradu, akým spôsobom malo dôjsť k zabezpečeniu odvádzania vody odkvapovou rúrou, nakoľko ide o chránené územie, ako aj či odstránenie ihličnatého stromu bolo v súlade s právnymi predpismi, odvolací súd poukazuje na to, že súd prvej inštancie v tejto časti nemal povinnosť vykonávať dokazovanie, a to pre späťvzatie žaloby žalobkyňou, nakoľko na základe jej dispozičného úkonu, sa v tejto časti nezaoberal žalobou po vecnej stránke.

15. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku ako aj konania, ktoré mu predchádzalo dospel k záveru, že súd prvej inštancie v prejednávanej veci zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností, na podklade vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým záverom a prejednávajúcu vec vecne správne posúdil. Nakoľko odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku zodpovedá kritériám uvedeným v ust. § 220 ods. 2 CSP, odvolací súd konštatuje správnosť týchto dôvodov, v plnom rozsahu sa s ním stotožňuje a v podstatných bodoch naň odkazuje. Na zdôraznenie správnosti odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie poukazuje iba na niektoré ďalšie skutočnosti (§ 387 ods. 2 CSP).

16. Súd prvej inštancie žalobu žalobkyne v časti odstránenia stavby – prečnievajúcej strechy zamietol s poukazom na to, že žalobkyňa nepreukázala svoje tvrdenia, že uvedená stavba je postavená na hranici pozemkov vo vlastníctve žalovaných a žalobkyne, a to KN-C parc. č. 516 a KN-C parc. č. 517/2 (po zapísaní geometrického plánu), keďže z geometrického plánu a predovšetkým z vytyčovacieho náčrtu, ktorý do spisu predložila samotná žalobkyňa, vyplýva, že táto stavba – maštal' nie je postavená na hranici uvedených pozemkov, avšak je tam odstup. K odvolacej námietke, že žalobkyňa nebol doručený geometrický plán predložený žalovanými na vyjadrenie, odvolací súd konštatuje, že skutočne jej tento geometrický plán nebol doručený, avšak uvedená odvolacia námietka neobstojí z dôvodu, že súd prvej inštancie nevychádzal vo svojom rozhodnutí len z geometrického plánu predloženého žalovanými, ale vychádzal i z vytyčovacieho náčrtu, ktorý do spisu ako dôkaz predložila žalobkyňa a z tohto samotného vytyčovacieho náčrtu vyplýva, že vedľajšia stavba – maštal' žalovaných nie je postavená na hranici pozemkov vo vlastníctve žalobkyne a žalovaných. K porušeniu práva na spravodlivý proces na strane žalobkyne by došlo vtedy, ak by z geometrického plánu vyplývali iné skutočnosti, ako z vytyčovacieho náčrtu predloženého žalobkyňou (čo nebol tento prípad) a súd by vychádzal iba z tohto geometrického plánu, ako nového dôkazu, s ktorým sa žalobkyňa nemala možnosť oboznámiť. Takýto stav však nenastal. Navyše, odvolací súd považuje za nutné podotknúť, že žalobkyňa, hoci podala žalobu, ani v jednom prípade sa nezúčastnila pojednávania, ani si nezabezpečila riadne zastupovanie na pojednávaní pred súdom, vždy svoju neprítomnosť ospravedlnila a súhlasila s pojednávaním v jej neprítomnosti. Žalobkyňa nepredložila žiadne iné dôkazy, a ani nenavrhovala vykonanie dôkazu, ktorým by bolo preukázané, že strecha tejto vedľajšej stavby je na hranici uvedených pozemkov, prípadne, že presahuje túto hranicu. Pokiaľ žalobkyňa navrhovala vykonanie obhliadky na mieste samom, odvolací súd podotýka, že na uvedené sú potrebné odborné znalosti geodeta, ktorý by sa vedel vyjadriť k uvedenej skutočnosti, nakoľko súd nedisponuje takýmito odbornými znalosťami. Teda, ani vykonaním dôkazu obhliadkou na mieste samom by nebolo preukázané, či strecha tejto vedľajšej stavby je na hranici alebo presahuje hranicu uvedených pozemkov.

17. Žalobkyňa ďalej v odvolaní namietala ku geometrickému plánu predloženým žalovanými, že tento iba určil výmeru budovy ako takej, čo nemá nič spoločné s výmerou hraničnej línie. Odvolací súd podotýka, že práve geometrickým plánom (ako predtým vytyčovacím náčrtom) bola zakreslená vedľajšia stavba a vytvorený tak nový pozemok KN-C parc. č. 517/3, pričom z geometrického plánu a vytyčovacieho náčrtu vyplýva, že hranica tejto vedľajšej stavby nie je totožná s hranicou medzi pozemkami KN-C parc. č. 516 (vo vlastníctve žalobkyne) a KN-C parc. č. 517/2 vo vlastníctve žalovaných (pôvodne parcela KN-C parc. č. 517), ale stavba je postavená ďalej od hranice týchto pozemkov. Čiže, okrem toho, že bol zameraný pozemok, na ktorom je postavená vedľajšia stavba – maštal', zároveň bola stanovená aj hranica tejto vedľajšej stavby a nedotýka sa hranice sporných pozemkov.

18. K odvolacej námietke žalobkyne, že sa úpravou žaloby nedomáhala odstránenia vyčnievajúcich želiez, je nutné konštatovať, že súd pri rozhodovaní nevychádza iba z upraveného petitu žalobcom v žalobe, ale musí vychádzať z celého obsahu žaloby, ktorá žaloba zmieňovala aj odstránenie vyčnievajúcich želiez. V žalobe žalobkyňa v bodoch I. a II. poukazovala na vyčnievajúce ostré kovové časti tvoriace nebezpečenstvo na zdraví/poranení a tieto žalovaní neodstránili ani na základe jej výzvy a v bode V. označenej „petit“ sa domáhala odstránenia kovových častí na stene vyčnievajúce po celej výške steny budy. Žalobkyňa v tejto časti žalobu nezobrala späť, preto súd prvej inštancie správne vychádzal zo skutkového stavu, ktorý bol v čase rozhodovania a to, že v tom čase tieto železá na vedľajšej stavbe boli žalovanými odstránené (čo žalobkyňa nerozporovala) a nakoľko žalobkyňa v tejto časti žalobu nezobrala späť, správne súd prvej inštancie rozhodol o zamietnutí žaloby.

19. Rovnako v časti, ktorou sa domáhala, aby žalovaní prijali opatrenia proti padaniu snehu, vody, škridiel z vedľajšej stavby – maštale, súd prvej inštancie správne vychádzal a právne vec posúdil v zmysle § 127 ods. 1 Občianskeho zákonníka, že bolo potrebné preukázať, či tieto imisie žalobkyňu obťažovali nad mieru primeranú pomerom. Žalovaní zabezpečili na strechu vedľajšej stavby snehové zábrany a žalobkyňa netvrdila, akým spôsobom by ju mali tieto imisie obťažovať nad mieru primeranú pomerom, a ani ničím nepreukázala. Žalobkyňa predmetný pozemok žiadnym spôsobom neužíva. Poukazovanie

v odvolaní na všeobecne známu skutočnosť – existujúce zrážky (dážd') nie sú dôkazom, že takéto imisie ju obťažujú nad mieru primeranú pomerom.

20. Vychádzajúc z uvedeného, sú potom nedôvodné aj tvrdenia žalobkyne, že súd prvej inštancie mal vykonať dotaz na krajský pamiatkový úrad, akým spôsobom majú byť vykonané úpravy a zabezpečenia na nehnuteľnostiach v chránenom území, keďže v konaní nebolo preukázané, že vedľajšia stavba je postavená na hranici alebo presahuje hranicu pozemkov a takisto nebolo preukázané, že padanie snehu, vody a škridiel z vedľajšej stavby žalobkyňu obťažujú nad mieru primeranú pomerom a žalobkyňa ani netvrdila v žalobe, akým spôsobom ju tieto imisie majú obmedzovať. Preto nebol ani dôvod na prerušenie konania z tohto dôvodu, ako to žalobkyňa uviedla v odvolaní. Poukazovanie žalobkyňou na správne konanie, vyhlášky alebo zákony týkajúce sa správneho konania, ako aj technické normy je neadekvátne. Súd prvej inštancie vo veci rozhodoval v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka dotýkajúcich sa ustanovení § 135c a § 127 ods. 1 Občianskeho zákonníka, a keďže nemal preukázané, že vedľajšia stavba žalovaných je postavená a zasahuje minimálne strechou na hranicu pozemkov alebo presahuje túto hranicu pozemkov vo vlastníctve žalobkyne a žalovaných, ako aj žalobkyňa netvrdila a ani nepreukázala, že žalovaní tvrdenými imisiami ju obťažujú nad primeranú mieru, nemal dôvod súd prvej inštancie z týchto vychádzať.

21. Žalobkyňa v ďalšom namietala, že rovnako jej nebol predložený nový dôkaz, a to čestné prehlásenie svedka A. ohľadne vykonania úpravy odvádzania vody odkvapovou rúrou z rodinného domu č. súpisné XXX na pozemok žalovaných. Tento dôkaz sa týkal časti konania, ktoré bolo zastavené pre späťvzatie žaloby a malo vplyv na rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania. Žalobkyňa k žalobe podanej dňa 23.11.2022 pripojila fotografiu, ktorá mala preukazovať stav ku dňu 08.03.2022 a 20.11.2022 (č.l. 5,6) odvádzania vody z rodinného domu žalovaných. Žalovaní k svojmu vyjadreniu k žalobe z 13.03.2024 pripojili rovnako fotodokumentáciu k odvádzaniu dažďovej vody (č.l. 95), z ktorej vyplýva, že už dňa 24.5.2021 a následne dňa 15.08.2022 (teda pred podaním žaloby) bol zvod odvádzania dažďovej vody zo strechy rodinného domu žalovaných zvedený na pozemok žalovaných. Obe sporové strany do konania priložili dôkaz – fotodokumentáciu, ku ktorej dopisovali dátum ich zhotovenia, bez toho, aby tento dátum bol poznamenaný na samotnej fotografii, už prístrojom, ktorým boli vyhotovované. K uvedenému navyše žalované na pojednávaní predložili čestné prehlásenie svedka A. ako mala byť vykonávaná úprava odvádzania dažďovej vody, ktoré čestné prehlásenie malo potvrdzovať predloženú fotodokumentáciu žalovanými k vyjadreniu žaloby. Žalobkyňa sa pojednávania, na ktorom bolo oboznamované čestné prehlásenie neúčastnila a z tohto dôvodu by bolo nevhodné opätovne pojednávanie odročovať. Je pravdou, že žalobkyňa ospravedlnila svoju neúčasť, avšak súhlasila s vykonaním pojednávania v jej neprítomnosti. Medzi stranami teda zostalo sporné, kedy malo dôjsť k úprave odvodu dažďovej vody z rodinného domu žalovaných, avšak žalobkyňa relevantne nepreukázala, že k späťvzatiu žaloby v tejto časti došlo pre správanie sa žalovaných po podaní žaloby. Preto súd prvej inštancie správne vychádzal pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania v časti zastavenia konania o tomto návrhu tak, že žalobkyňa procesne zavinila zastavenie konania a žalovaným voči žalobkyňu priznal nárok na náhradu trov konania.

22. Obsahom princípu kontradiktórnosti civilného sporového konania je existencia práve dvoch proti sebe stojacích sporových strán s kontradiktórnym záujmom na výsledku konania. Teda žalobca a žalovaný vyvíjajú procesnú aktivitu smerom k výsledku konania, ktorý by im bol na prospech. Preto každá sporová strana má právo vyjadriť sa k výsledkom procesnej aktivity svojho procesného náprotivku. Žalobkyňa mala možnosť uviesť relevantné skutočnosti k namietanému geometrickému plánu, ako aj čestnému prehláseniu aj v samotnom odvolaní (v napadnutom rozsudku bol citovaný ich obsah). Napriek tomu žalobkyňa v odvolaní neprodukovala žiadne podstatné námietky k týmto dôkazom, ktoré by mohli byť obsahom prieskumu v odvolacom konaní a k určitým námietkam geometrického plánu sa už odvolací súd vyjadril v bodoch 16. a 17. tohto odôvodnenia.

23. K odvolacej námietke, že súd prvej inštancie nepostupoval v zmysle § 129 CSP, keď jej zaslal iba písomnú výzvu na odstránenie väd žaloby, odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie skutočne žalobkyňu vyzval prípisom na upresnenie žaloby s poukazom na to, že počas konania došlo geometrickým plánom k prerozdeleniu pôvodnej C-KN parcely č. 517 na C-KN parcely č. 517/1, 517/2 a 517/3, na čo žalobkyňa nereagovala. Napriek tomu však žalobu žalobkyne neodmietol podľa §129 ods. 3 CSP, preto v tejto časti nie je možné podrobiť rozhodnutie súdu prvej inštancie odvolacej preskúmvacej činnosti. Súd prvej inštancie sa zaoberal vecou samou, prihliadal na to, že v priebehu konania došlo k prečíslovaniu pôvodnej KNC parc.č. 517 a žalobu zamietol z dôvodu neunesenia dôkaznej povinnosti žalobkyne.

24. Napokon žalobkyňa namietala, že rozhodnutie je zmätočné a že vo výrokovej časti súd prvej inštancie formuloval vlastnými slovami žalobný návrh, ktoré žalobca v opravnom žalobnom návrhu nepožadoval a že do jedného odseku výrokovej časti dal dva rôzne žalobné návrhy a len všeobecne konštatoval, že vo zvyšnej časti žalobu zamietla. Súd prvej inštancie žiadnym spôsobom výrokmi v rozsudku neučinil rozsudok zmätočným, keď v prvom odseku konkretizoval, v ktorej časti zastavuje konanie, v ďalšom odseku vyslovil, že vo zvyšnej časti žalobu zamietla, ktorý výrok je bežný v rozhodovacej praxi súdov. V ďalších dvoch výrokoch rozhodol o nároku na náhradu trov konania, pričom v každom výroku konkretizoval, ktorého žalobného nároku sa týka predmetné rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania. Pokiaľ vyhláška č. 543/2005 Z. z. NS SR o spravovacom a kancelárskom poriadku pre okresné sudy, krajské sudy, špeciálny súd a vojenské sudy upravuje, že ak rozsudok obsahuje viacero výrokov, každý sa uvedie ako samostatný odsek a vynechá sa medzi nimi medzera vo výške jedného riadku, uvedené bolo napadnutým rozsudkom dodržané. Ustanovenie § 59 ods. 1 vyhl. č. 543/2005 Z.z. hovorí, že na rozlíšenie sa môžu jednotlivé výroky označiť rímskymi číslicami, avšak nie je to povinnosť. Výrok rozhodnutia je jadrom celého rozhodnutia, ktorým sa určujú konkrétne práva a povinnosti strán konania. Musí v presnej, stručnej a úplnej formulácii vyjadriť záver súdu o otázke, ktorá je predmetom rozhodnutia. Obsah žaloby nie je tvorený výlučne žalobným návrhom (petitum), ale aj rozhodujúcimi skutkovými tvrdeniami - opísaním skutkového deja (causa petendi). Súd je viazaný petitom žaloby po obsahovej stránke a tento petit je potrebné vykladať v súvislosti so skutkovými tvrdeniami v žalobe. Súd má skúmať celý obsah podanej žaloby, nielen samotný žalobný návrh. (R 14/2021) Preto súd musí špecifikovať výrok rozhodnutia tak, aby bol tento určitý a vykonateľný.

25. Súd prvej inštancie odôvodnil nevykonanie navrhovaných dôkazov v bode 32. napadnutého rozhodnutia, nakoľko zistený skutkový stav bol postačujúci pre rozhodnutie a z dôvodu hospodárnosti konania. Aj odvolací súd už v predchádzajúcich bodoch odôvodnenia poukazoval na to, že vykonania obhliadky na mieste samom by nepreukazovalo či sú vedľajšie stavby žalovaných postavené na hranici sporných pozemkoch, alebo tieto presahujú do pozemku žalobkyne (bod 16.) a rovnako dotaz na krajský pamiatkový úrad, akým spôsobom majú byť vykonané úpravy a zabezpečenia na nehnuteľnostiach v chránenom území (bod 20.) nebolo nutné vykonať.

26. Žalovaní síce na základe výzvy predložili do konania znalecký posudok z dedičského rozhodnutia, ktorý bol oboznámený na poslednom pojednávaní, avšak z tohto dôkazu súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí vôbec nevychádzal a svoje rozhodnutie o uvedený dôkaz neoprel.

27. K námietke, že nebolo zisťované cez príslušné správne orgány, či došlo k odstráneniu ihličnatého stromu a úpravy odtokovej rúry dažďovej vody z rodinného domu žalovaných v zmysle právnych predpisov odvolací súd podotýka, že ak žalovaní porušili právne predpisy pri úprave odtokovej rúry z rodinného domu a pri odstraňovaní ihličnatého stromu, nie je v právomoci súdu rozhodovať o tomto porušení a uvedené patrí do právomoci správneho orgánu. Súd v danej veci rozhodoval iba v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka.

28. Vzhľadom na uvedené odvolací súd odvolanie žalobkyne v časti zastavenia konania odmietol ako odvolanie podané neoprávnenou osobou a vo zvyšnej časti rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil spolu so závislým výrokom o nároku na náhradu trov konania, keď súd prvej inštancie správne vychádzal zo záverov, že každý z nárokov, o ktorý sa žalobkyňa domáhala, predstavoval samostatný nárok, ktorý by mohol byť uplatnený samostatnou žalobou, a preto vo vzťahu ku každému z uplatnených nárokov rozhodoval o nároku na náhradu trov konania samostatne. V prípade zamietnutia žaloby aplikoval zásadu úspechu v konaní a v prípade čiastočného zastavenia žaloby, prihliadal, kto procesne zavinil zastavenie konania.

29. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v zmysle ust. § 396 ods. 1, aplikujúc ust. § 255 ods. 1 CSP, keď žalovaní v rade 1/ až 3/ mali v odvolacom konaní plný úspech, preto im voči žalobkyňi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

30. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)